

Vanskeligheder, og til disse Udtalelser vil jeg knytte et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), som talte forleden Nat, udtalte en ret haard Dom om de samvirkende danske Husmandsforeningers Hovedbestyrelse. Det ærede Medlem sagde, at den Maksimalprispolitik, som Regeringen har ført, har været ivrigt dækket af de ledende Mænd indenfor Husmandsforeningerne, de var ikke gaaet Husmændenes Ærinde, men de lededes vel af partipolitiske Hensyn. Jeg vil gerne have Lov til at understrege denne Udtalelse, thi det forekommer mig at være en haard og skaanselsløs Dom over disse Mennesker i en saa alvorlig Tid. Jeg siger med Villie, at den er haard, jeg tror, at den er skaanselsløs, og mener at kunne bevise, at den er ganske urigtig. Da det ærede Medlem fremsatte denne Udtalelse eller Beskyldning, hvad man nu vil kaldé det, mod os, der sidder i de danske Husmandsforeningers Bestyrelse, kom jeg til at tænke paa, at det ærede Medlem fra Vonsild (Hansen-Stavnsbjerg) kort forinden med Alvor havde henstillet til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), om det ikke var muligt under disse alvorlige Forhold, med denne mørke Baggrund, at bestræbe sig for at forstaa hinanden og hinandens Virksomhed. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke med samme Alvor og hele sin Energi vil prøve paa at paavirke det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), saa at vi Landmænd, hvad enten vi nu er større eller mindre, kunde lære at forstaa hinanden og respektere hinandens Arbejde under disse alvorlige Forhold.

Jeg tror, at det ærede Medlem fra Sæby var uberettiget til at fælde den formelt haarde Dom. Og jeg skal tillade mig ganske kort at vise det uberettigede i det ærede Medlems Paastand ved at minde om de Spørgsmaal, til hvis Løsning man har æsket Raad hos Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Repræsentanter. Jeg skal begynde med at minde om Forholdene i August 1914 og deres Indvirkning paa Landbrugets Produktion. Efter Anmodning af en Del store Jordejere blev der givet Dispensation for Udførsel af Korn. Og Udførselen af Korn tog i faa Dage Fart i et saadant Omfang, at den blev overordentlig truende. Jeg som Husmandsforeningernes Repræsentant forlangte derfor straks Dispensationen stoppet under Modstand fra Landboforeningernes Repræsentanter og senere Modstand fra lokale Landboforeninger omkring i Landet, der Gang efter Gang forlangte Udførselstilladelse for Korn for at

tage den Chance, der derved bødes det større Landbrug. Jeg mærkede da ikke noget til den store Kærlighed til det mindre Jordbrug, som undertiden vil skinne igennem. Senere blev der foretaget Indgreb i Omsætningen og Handelen med Foderkorn. Der blev truffet Foranstaltninger, hvis Virkning var den, at Danmark fik billigere Pris paa Foderkorn end noget andet Land i Skandinavien. Derved bedredes Forholdene betydeligt for det mindre Landbrug. Men disse Regeringsforanstaltninger blev ikke gennemført med Tilslutning og Støtte af Landboforeningernes Repræsentanter, tværtimod under Ligegyldighed for ikke at sige Modstand fra deres Side. Og dog betød de saa overordentlig meget for det mindre Jordbrug i Retning af at komme paa Fode efter Krisen i Efteraaret 1914.

Dernæst vil jeg minde om Forholdene i Marts og April 1915, da der blev sat Maksimalpris paa Flæsk. Da var Forholdet for Foderkornets Vedkommende saaledes, at Tilførslerne var bragte paa Fode i et saadant Omfang, at alle Lagre og Magasiner var fyldte, hvorved Prisen dreves ned til det, jeg før sagde. Og dette berettigede, at man skred ind mod Prisstigningen paa det færdige Produkt under fuld Tilslutning fra Husmandsrepræsentanternes Side. Vi sagde, at naar Forholdet er dette, at vi kan faa Lov til at producere Varen, er vi villige til at levere den til den øvrige Befolkning for en overkommelig Pris, men vi fordrer til Gengæld, at dette Forhold mellem Kornprisen og Flæskeprisen kan bevares i Fremtiden. Forholdet i Marts og April 1915 var det, at Kornprisen laa omkring ved 19 Kr. pr. 100 kg. Denne Pris holdt sig til den 15. Oktober 1915. Allerede i Juli, da Kornordningen for 1915—16 enstemmigt blev indstillet af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, var Prisen saaledes, at man kunde købe Erstatningskornet, Majs, til successive Levering Vinteren igennem til 16 Kr. 60 Øre. Disse Bemærkninger gælder ogsaa det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), der i Gaar paastod, at jeg havde glemt at tage det Forhold med i Betragtning, som der nu er taget Hensyn til ved den nuværende Kornordning, at Flæskeprisen og Kornprisen skulde staa i et passende Forhold. Det samme Forhold gjaldt den Gang, som gælder nu, kun med en ganske lille Afvigelse.

Jeg vil dernæst drage i Minde det næste Krisetidspunkt for det danske Landbrug, særlig det mindre Jordbrug. Det var, da de trufne Forholdsregler med Hensyn til Tilførsel af Korn og Prisens Nedsættelse